

Szerzőink

Benedek Miklós (1984, Topolya) Orwell évében születtem egy azóta már csak a visszaemlékezésekben létező országban. Azután írni kezdtem, és ki tudja, mikor fogom abbahagyni. Előbb-utóbb kénytelen leszek...

Bíró Tímea (1989, Szabadka) Csantavér után jelenleg Szabadkán él, és a szabadkai Népszínházban dolgozik. Pilinszkyt olvas a legszívesebben. Állandó tengerhiánya van.

Bognár Dorottya (1990, Szabadka) Jelenleg Szabadkán él. Az Újvidéki Egyetem Bölcsészettudományi Karának Magyar Nyelv és Irodalom Tanszék mesterszakos hallgatója. Kilenc éve foglalkozik műfordítással.

Celler Kiss Tamás (1995, Verbász) *Anyaméh* című első verseskötetemért Sinkó-díjat kaptam. Sokáig csak novellákat írtam, majd csak verset, ez most megint egy novella. Azt még nem tudom, hogy ezután mi jön. Azért foglalkozom írással, mert nem találtam semmi mást, amiben jó vagyok.

Csorba Viola (1994, Zenta) Jelenleg a Szegedi Tudományegyetem Énekzene és Néprajz szakán végzi tanulmányait.

Góli Kornélia (1981, Szabadka) Dramaturg, a Szegedi Tudományegyetem Bölcsészettudományi Kar Irodalomtudományi Doktori Iskolájának doktorandusza.

Kocsis Árpád (1988, Kishegyes) Bányász, tagja a Híd Kör bányásztársaságnak. Ideje nagy részét a föld alatt tölti, örül azonban, amikor pár centivel a föld fölött járhat. A vajúrmunka nehéz, szócsilléket tologat napestig – gondolattörmelék, sorköz, süjtőlég, bányavakság, tudjuk, ismerjük. Izzadság, csákány, szívlapát. Germal.

Komáromi Dóra (1993, Pacsér) Egyszer majd író lesz. Jelenleg Újvidéken, a Magyar Tanszéken tanul. Egyébként pacseri.

Kozma Lajos (1996, Zenta) Középiskolában kezdett komolyabban foglalkozni írással. 2013-ban első helyezést ért el a Középiskolások Művészeti Vetélkedőjén, az adai Műszaki Iskolát képviselve. Ha két szóban kellene elmondania, hogy ki ő, mit csinál, mit képvisel, akkor lazán csak ennyi lenne: keresztény író.

Lovra Éva (1984, Topolya) MSc építő- és városépítő mérnök, építészmérnök PhD-hallgató. A Szlovák Tudományos Akadémia kutatója és vendégelőadó a Roma Tre Egyetemen. Többek között a Nemzeti Kulturális Alap, a Magyar Művészeti Akadémia és a Visegrád Alap volt ösztöndíjasa. Eddig két önálló kötete jelent meg, *Amikor otthon van a sehol* és *Szabadka urbanizmusa és építésze a második világháború után (1945–1975)* címmel.

Nagy Abonyi Dávid (1999, Zenta) „Davie kivételes fiatalember, aki kiáll amellett, amit az életében a legfontosabbnak tart és amit közölni akar. Az pedig olyan húrjait pendíti meg az érzelmeknek, amelyek számunkra szokatlanok. A romantika esztétikáját és az esztétika romantikáját képviseli, őszinte témákat tár elénk őszintén, személyes és érzelmekkel átszőtt teret teremtve ezen a módon. És ami leginkább bizonyítja Dávid tehetségét, az az, hogy meg tudja szólítani a művei szereplőit, akik ezáltal egész történeteket mesélnek el nekünk” (Gondi Martina).

Oláh Tamás (1990, Zenta) Az újvidéki BTK Magyar Nyelv és Irodalom Tanszékén szerezte alapszakos diplomáját 2013-ban. A budapesti KRE Színháztudomány Mesterszakán diplomázott 2015-ben. Jelenleg az újvidéki Magyar Tanszék mesterhallgatója. Kutatási területe a posztdramatikus színház. Versei jelentek meg a Híd, a Sikoly és a Jel-folyam folyóiratokban, továbbá a *Masírozó angyalok* és az *R25* című antológiákban. A magyarkanizsai Gondolat-Jel Társulat vezetője és rendezője. Több vajdasági társulatnál dolgozik dramaturgként.

Orovec Krisztina (1982, Óbecse) Műfordító, televíziós újságíró. Szereti a színházat és a jó képregényeket.

Patócs László (1986, Zenta) Kritikus, irodalmár.

Sombart Dávid (1990, Szabadka) Az ELTE esztétika-francia szakán végzett. Jelenleg raktárosként és szabadúszó fordítóként dolgozik.

Szalma Judit (1993, Újvidék) Ez év júniusában diplomázott az Újvidéki Egyetem Magyar nyelv és irodalom szakán. A Híd Kör tagja.

Szarka Mándity Krisztina (1984, Óbecse) Korábban az óbecsei Tiszapart jelentette a tiszta forrást, jelenleg a zentai. A rövidebb távolságokat (évekkel ezelőtt ilyennek számított a 70 km is), legszívesebben kerékpárral kötöm össze. A táskámban mindig lapul olvasnivaló, így a váratlan várakozás is tartalmasan telik. Bármennyi ideig nézném az épp aktuális kedvenc műalkotásomat vagy az örök kedvcet, a tengert.

Szeles Réka (1998, Budapest) Budapesti születésű, ám ízig-vérig szabadkai leányzó vagyok. Szerelmese a magyar nyelvnek, a szavaknak és gondolatoknak. Enyhén mizantróp, cinikus és végtelenül kíváncsi természetemmel próbálom megérteni a világot. A barátaim Szelinek becéznek. Szeretem az almát és a kávé.

Terék Anna (1984, Topolya) Költő, drámaíró, műfordító. Eddig három könyve jelent meg 2007 óta, két verses- és egy drámakötet, illetve három drámáját vitték színre 2013 óta. 2012 óta foglalkozik műfordítással, horvát és szerb nyelvű lírát fordít magyarra. Jelenleg pszichológus Budapesten, és új verseskötetén dolgozik.

Vígi László (1984, Újvidék) Temerinen és Óbecsén keresztül jutott el az újvidéki BTK angol tanszékére, ahol 2009-ben szerezte meg angoltanári diplomáját. Dolgozik. Hat éve Magyarokanizsán él, és élvezi.

Vörös Lilla (1989, Topolya) 2013-ban a Szegedi Tudományegyetemen szerzett mesterfokú diplomát filozófia szakon. Tanulmányai során elsősorban esztétikával és művészetfilozófiával foglalkozott.

K. Kovács Ákos (1991, Zenta) Szabadkai vagyok, Pesten. Felnőttnek készültem ott, filmoperatőrnek sikerültem. Szeretem a sok munkát, szeretek kifáradni. Meg szeretem azt is, mikor nincsen semmi napokig. Akkor fotózok. Egyedül sétálok és figyelek. A madarak a kedvenceim, olyan kiszámíthatatlanok. Néha beszélek is hozzájuk, hogy hova menjenek. Jó fejek, nem kérik számon, ha rosszul néznek ki a fotón.